

ΤΡΩΙΑΔΕΣ

- 'Ασιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην,
 Φρύγια πέπλων ἀγάλματ' ἐξάπτω χροός. 1220
 κύ τ', ὦ ποτ' οὔσα καλλίνικε μυρίων
 μῆτερ τροπαίων, Ἐκτορος φίλον κάκος,
 στεφανοῦ· θανῆι γὰρ οὐ θανοῦσα σὺν νεκρῶι
 ἐπεὶ σὲ πολλῶι μᾶλλον ἢ τὰ τοῦ σοφοῦ
 κακοῦ τ' Ὀδυσεύως ἄξιον τιμᾶν ὄπλα. 1225
- Χο. αἰαῖ αἰαῖ·
 πικρὸν ὄδυρμα γαῖά σ', ὦ
 τέκνον, δέξεται.
 στενάζει, μᾶτερ Εκ. αἰαῖ.
- Χο. νεκρῶν ἱακχον. Εκ. οἴμοι. 1230
- Χο. οἴμοι δῆτα σῶν ἀλάστων κακῶν.
 Εκ. τελαμῶσιν ἔλκη τὰ μὲν ἐγὼ σ' ἰάσομαι,
 τλήμων ἰατρός, ὄνομ' ἔχουσα, τᾶργα δ' οὔ·
 τὰ δ' ἐν νεκροῖσι φροντιεῖ πατὴρ σέθεν.
- Χο. ἄρασσ' ἄρασσε κράτα 1235
 πιτύλους διδοῦσα χειρός.
 ἰὼ μοί μοι.
- Εκ. ὦ φίλταται γυναῖκες.
 Χο. †Ἐκάβη, σὰς† ἔνεπε· τίνα θροεῖς αὐδάν;
 Εκ. †οὐκ ἦν ἄρ' ἐν θεοῖσι† πλὴν οὐμοὶ πόνοι 1240
 Τροία τε πόλεων ἔκκριτον μισουμένη,
 μάτην δ' ἐβουθυτοῦμεν. εἰ δὲ μὴ θεὸς